

Роман Луцишин,
аспірант кафедри машинознавства і транспорту
інженерно-педагогічного факультету,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка

МОДЕРНІЗАЦІЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Сучасний період відрізняється змінами структур і змісту освіти. Традиційні засоби освіти вже не можуть повною мірою задовольнити вимоги соціального замовлення до результатів професійної підготовки фахівців загалом, й фахівців цифрових технологій зокрема. Існуючі умови професійної діяльності вимагають, щоб майбутній фахівець цифрових технологій мав широкий науковий і технічний світогляд, глибокі знання з інформатики, програмування, математики та інших предметів. Ці знання є науковою основою для спеціальної підготовки фахівця і необхідні для здійснення кваліфікованого, науково обґрунтованого застосування адаптивних систем у навчальному процесі.

Формування інформаційної культури та компетентності є обов'язковою вимогою в підготовці фахівців цифрових технологій у сучасному закладі вищої освіти. Ефективне використання світового інформаційного потенціалу всіма учасниками навчального процесу є ключовим чинником інтеграції вищої освіти України в європейський освітній простір. За останні два десятиріччя спостерігають широке застосування адаптивних систем у різних сферах життя і діяльності особистості, в тому числі й у професійно-технічній освіті. Тобто нині фахівці цифрових технологій повинні володіти готовністю застосовувати ці системи в практичній діяльності. В науковій літературі, коли йдеться про компетентність фахівця цифрових технологій у застосуванні адаптивних систем, наголошується, що до складу знань, умінь, навичок та здатностей їх застосовувати повинні входити і здатності, що стосуються роботи з адаптивними технологіями та сучасним програмним забезпеченням.

Майбутній фахівець цифрових технологій сьогодні має бути достатньо обізнаним, тому що, крім суто традиційних професійних знань, він повинен володіти сучасними знаннями та навичками роботи з адаптивними системами, високою інформаційною культурою, що вимагає зміни всього компонентного складу й структури традиційної методичної системи підготовки.

В загальному розумінні адаптивна система навчання – це така організація навчальної діяльності, ключовим засобом здійснення якої є інтелектуальні технології, що базуються на машинному навчанні та аналізі даних [1, с. 319]. Як зазначає М. Жалдак [2], адаптивні системи трансформують роль цифрових технологій у навчальному процесі [2, с. 3]. З об'єкта вивчення вони перетворюються на високоефективний, багатофункціональний інструмент персоналізації навчання. Завдяки адаптивним системам підвищується ефективність освітнього процесу, активізується навчально-пізнавальна діяльність студентів, надаючи їй творчого, дослідницького спрямування [3, с.

267]. Впровадження адаптивних технологій у процес професійно-технічної освіти змінює методичні системи викладання, трансформує діяльність і взаємодію викладачів та студентів. З огляду на це, вважаємо, що ключовим вектором модернізації професійної підготовки майбутніх фахівців цифрових технологій є формування готовності студентів до застосування адаптивних систем в професійній діяльності.

Список використаних джерел

1. Aleinikov V. Adaptive learning systems: Essence, features, and implementation challenges. *Information Technologies and Learning Tools*. 2018. № 65 (3). P. 319–333.
2. Zhaldak M. Digital transformation of the learning environment: Challenges and opportunities. *Information Technologies and Learning Tools*. 2021. № 81(1). P. 1–16.
3. Silveistr A., Sumskyi V. Didactic efficiency of adaptive learning systems in the educational process. *Information Technologies and Learning Tools*. 2020. № 75(1). P. 266–278.

Денис Наконечний,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
спеціальності 017 Фізична культура і спорт,
освітньо-професійна програма «Фізична культура і спорт»,
Західноукраїнський національний університет
Науковий керівник – Роман Гах,
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри фізичної реабілітації і спорту,
Західноукраїнський національний університет

СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПІДГОТОВЦІ ЗДОБУВАЧІВ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 017 ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ

Покращення якості вищої освіти за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт вимагає впровадження та розроблення нових організаційних, науково-методичних та технологічних рішень. Це дозволить активізувати освітню діяльність студентів, оптимізувати навчальний та тренувальний процес, примножити можливості здобувачів. Результатом буде соціально активний фахівець, компетентний та здатний творчо вирішувати поставлені перед ним проблеми які виникають під час викладацької діяльності.

Одним з основних завдань під час підготовки фахівців за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт є формування у здобувачів компетентностей, які передбачені стандартом вищої освіти а також які володіють сучасними методиками виховання та навчання, інноваційними засобами та методами діагностики рухового, інтелектуального та психічного розвитку молоді [3].

У роботах науковців наголошується, що ефективною технологією під час підготовки фахівців за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт є технологія моделювання виховних ситуацій, застосування виховних ігор, групові та індивідуальні конструктивні завдання.